

foreligger, den fører til det Resultat, som jeg for mit Bedkommende ønsker.

C. Thomsen: Jeg erindrer ikke, hvor mange Gange det Lovforslag, der nu er under Forhandling, har været forelagt her i Tinget, men jeg har en Fornemmelse af, at det ikke er ganske saa Gange. Hver Gang det hidtil har været forelagt, har det været henvist til et Udvalg paa 15 Medlemmer. Af dette Udvalg har jeg haft den Ære at være Medlem hver Gang undtagen i Hjørr. Jeg tror ikke, at det gif Lovforslaget i Hjørr. anderledes, end det er gaaet alle de foregaaende Aar, hvor jeg har været Medlem af Udvalget, nemlig saaledes, at Lovforslaget slet ikke har været forhandlet i det paagældende Udvalg. Derfor man nu i Aar vil henvise Lovforslaget til et Udvalg med det samme Forsæt, at der ikke skulde gøres noget ved det, ja saa indrømmer jeg, saa er det en kortere, en nemmere og maaste nok saa ærlig Maade at slaad det ihjel straks ved første Behandling. Jeg har imidlertid været imod, at Udvalget ikke forhandlede det paagældende Lovforslag i de foregaaende Aar, og jeg kan selvfølgelig i Aar lige saa lidt være for, at Udvalget ikke forhandler det, enten det skal ske ved, at Lovforslaget begravnes eller bliver slaadt ihjel ved en Dagsorden. Jeg anser nemlig dette for at være meget ubehøveligt, thi hvor forskellige Meninger man end kan have om Spørgsmaalet om Ordningen af vort Forsvarsvæsen, saa er der dog hos disse Personer med forskellige Meninger for en overvejende Del Nisiet om at faa en Ordning tilvejebragt, og vist er det, at et af de Spørgsmaal, der særlig stille Lands-ting og Folketing stærkt fra hinanden, er netop Spørgsmaalet om Forsvarsvæsenets Ordning. Derfor vilde det være naturligt at faa disse Spørgsmaal behandlede igennem paa alle de forskellige konstitutionelle Trin, saaledes at man kunde søge paa den Maade at komme til et endeligt Resultat. Som Følge deraf kan jeg ikke være med til at stemme for den Dagsorden, som er indbragt. Saa vidt jeg hørte den paagældende Dagsorden, var den særlig begrundet deri, at Lovforslaget, saaledes som det foreligger, væsentlig er bygget paa, hvad det ærede Medlem kaldte provisoriske Befæstningsforanstaltninger. I den Henseende maa jeg dog til- lade mig at gøre opmærksom paa, at dersom min Subommelse ikke slaar meget fejl, saa er dette Lovforslag eller dets Mage allerede indbragt i Tinget i Samlingen 1884-85, og de provisoriske Befæstninger ere først paabegyndte i 1885-86, altsaa kan det ikke

siges, at dette Lovforslag oprindelig er bygget paa provisoriske Foranstaltninger, naar det er indbragt længe i Forvejen. Men dersom de ærede Medlemmer vilde se lidt nøjere paa dette Lovforslag, saa vilde de, selv om de maatte mene, at en hel Del af det, der staar i Forslaget, knytter sig til Befæstningsanlægget, dog let se, at der er mange andre Punkter, som ikke i fjerneste Grad staa i Forbindelse med Befæstnings- spørgsmaalet, og som i høj Grad trænger til en Omordning. I § 2 vil man f. Eks. se, at der er Forslag om en ny Turnus for Fodfolkets Uddannelse, en Uddannelse, der saa vidt jeg kan skønne, ikke vil koste flere Penge, men derimod vil have den Betydning, at den vil indbefomme et fra Fodfolkets Befalingsmænd fremsat Nisje. Se vi læn- gere hen i Lovforslaget, vil man se i Mo- tiverne til § 4, at der er et Forslag motiveret ved Indførelsen af røgsvagt Krudt. Det er en virkelig teknisk Foranstaltning, der ikke staar i nogen som helst Forbindelse med Befæstningsspørgsmaalet. Ser man hen til § 7, saa er der et Forslag, som er motiveret ved, at det gælder om at skaffe syge og saarede en saa god og kyndig Pleje som muligt, og at man derfor gjerne ønsker at give Sygepasserne en mere tidsvarende og metodisk Uddannelse. Det er Spørgsmaal, der gælder lige fuldt, enten der er Tale om Befæstning eller ej; de syge og saarede Sol- dater skulle jo behandles paa den bedst mulige Maade. Ligeledes naar vi se hen til et andet Lovforslag paa Dagsordenen, som formentlig vil faa samme Stæbne som dette, saa vil det ikke være ukendt, at der i Loven af 1880 blev voteret en Løsteparagraf, der bestemte, at der skulde ske en Ordning af Hærens Forplejningsvæsen. For Øjeblikket er Forholdet dette, at der er fuld- stændige Lakuner, at der til de Afdelinger, der bleve oprettede i 1880, ikke kunde staves det nødvendige Forplejningspersonale til Stede. Saaledes ved jeg, at paa Grund af, at det ikke har været muligt at faa de nød- vendige Reserveintendantur uddannede, ud- dannede paa samme Maade, som Folketinget, Rigsdagen, har vedtaget i Loven af 1880 skulde ske med Hensyn til Sekondløjtnanter — paa Grund deraf har det ikke været muligt at faa den nødvendige Tilgang af uddannede Kræfter. Derfor er Forholdet saaledes, at i Tilfælde af, at Hæren skal mobiliseres og 167 regnskabsførende Postler skulle besættes, kan man kun besætte 63. Det er et Forhold, som naturligvis i allerhøjeste Grad vil gaa ud over hele Hærens For- plejningsvæsen, og man vil erindre, hvor- ledes man i 1864 faldt over dem, der ikke